

ber 1803, bekjendtgjort ved Placat af 20 December 1803, nemlig med Hensyn til Folk, der om Sommeren ligge paa Landet. Disse skulle betale for dette deres Sommerophold, og det er naturligtvis denne særlige Undtagelse, som den ærede Minister og flere andre ærede Medlemmer have havt for Die, men det er en Undtagelse, som aldeles ikke kan omstyrte det rette Begreb om Formue- og Veiligheds-skatten. Men naar Begrebet om Formue- og Veiligheds-skatten er saaledes, som jeg nu har tilladt mig at fremsætte, saa kan jeg ikke Andet end i § 6 finde en Undtagelse fra det almindelige Begreb, en Undtagelse, der vil føre til en Uligelighed i Forholdet mellem Communerne, naar den alene gjøres gjældende for Kjøbenhavn. Den gaaer ud paa, at Personer der fornemmelig boe udenfor Kjøbenhavn, men tillige have en secundair Bolig eller et secundairt Hjem i Kjøbenhavn, ogsaa skulle kunne sættes i Skat her; men der er ingen almindelig Hjemmel for, at Communer udenfor Kjøbenhavn kunne sætte i Formue- og Veilighedsstat Personer, der ikke kunne siges at have deres egentlige Domicil i vedkommende Commune; men kun opholde sig der en vis kortere Deel af Aaret; der kommer altsaa i Virkeligheden en Ulighed ind i Forholdet mellem de forskjellige Communer, naar man vedtager Udkastets § 6. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Rosenørn: Efter de flere udmærkede Foredrag, vi have hørt, skal jeg indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger. Jeg kan imidlertid ikke ganske renoncere paa den Fristelse, jeg havde, til at udtale mig, da jeg hørte den ærede Rigsdagsmand for Holsbøl Amts 2den Valgkreds (Tscherning) fortælle om en Conversation, som han havde hørt mellem to Slægttere; det forekommer mig nemlig, at dersom en Slagter vilde følge det Raad, som den ærede Rigsdagsmand syntes at ville give ham, nemlig alene at kjøbe Kreaturer efter Vægt, saa vilde han være overmaade ilde faren, da der efter min Mening er mange andre Omstændigheder, som tillige maae tages i Betragt-

ning, saasom: Kreaturenes Alder, den Maade, hvorpaa de i det Hele ere blevne behandlede etc.; saa at kjøbe efter Vægt alene neppe er den rette Maade at kjøbe paa; men dette, overført paa denne foreliggende Sag, taler imod Indtægtsstat og for Formue- og Veiligheds-Stat. Naar den ærede Rigsdagsmand sagde, at han kunde gratulere de Folk, som habede Indkomstskatten, saa har den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) i dette Die-blik ført et meget praktisk Beviis for, at den ærede Rigsdagsmand har god Grund dertil, eftersom de vise en ikke ringe Uegennyttighed; thi det er ganske vist, at dersom den Bestatning, som her er under Omtale, bliver indført, saa vilde egentlig de Folk, der ere i Besiddelse af store og betydelige Formuer, forholdsvis blive rammede langt mindre, end de nu blive rammede efter den bestaaende Skat paa Formue og Veilighed; det er aldeles vist. Naar den ærede Rigsdagsmand i sit Forsvar for, at de Personer, som ikke boe i Kjøbenhavns Commune, men udenfor samme, skulle betale af de forskjellige Indtægter, de maatte have, saa tager han, forekommer det mig, egentlig kun Hensyn til to Kategorier; den ene den meget Rige, og den anden den, som virkelig ikke har Noget at skatte af. Men der ligger imellem disse to Grader en Mængde Formuer, som han ogsaa maa tage Hensyn til. Den ærede Rigsdagsmand sagde: disse Folk betale Skat, og saa betale de tillige Omkostninger, det er kun Omkostninger og ikke Skat, men vi maae have ligesaa gode og retferdige Grunde til at paalægge disse Folk Omkostninger som til at paalægge dem Skat.

Rettefsc.

Nr. 157; Sp. 2474, L. 12—13 f. o.: „om hvilke Dverestemmelse“ Læs: „om hvis fuldkomne Dverestemmelse med Folketingets Botering der er reist Lovl.“